

ného ustanovení § 34 stav. řádu, ani nepředepsal ve smyslu § 36 stav. řádu změny předloženého plánu, nýbrž stav. povolení přímo odepřel.

V tom nebylo lze dáti stížnosti za pravdu. V § 34 zmocňuje ovšem zákon stav. úřad, aby za okolností tam uvedených povolil úlevy, které jsou obsaženy v §§ 104 až 114 části V. stav. řádu, tedy úchyly od pravidelných zákonných podmínek, předepsaných ve IV. části tohoto zák. Avšak toto úřední povolení má zjevně povahu dispensace od povinností stavebníka normálně stihajících a stav. řád toliko zmocňuje stav. úřad, aby toto povolení udělil, aniž jej k tomu zavazuje, — arg. slovo »může« —. Jinak řečeno, zákon ponechává rozhodnutí o tom, zda úřad tohoto zmocnění použití chce či nikoliv, úvaze úřadu, pro niž mu bližší direktivu nestanoví, takže o nějakém stavebníkově právním nároku na udělení řečené dispense nemůže býti řeči. Nemohlo tedy tím, že úřad řečeného zmocnění zákonného nepoužil, st-li býti v jeho právech ublíženo.

Než ani námitka čerpaná z ustanovení § 36 stav. řádu není důvodna. Ustanovení toto ukládá stav. úřadu především, aby při komis. řízení zkoušel bedlivě plány se zřetelem k tomu, co stanoví stav. řád, jakož i s ohledem ke zdravotním a jiným poměrům veřejným. Práv-li zákon dále, že všeliké změny, kteréž se podle toho učiniti mají v předmětu stavebním, mají býti v plánech naznačeny, není tím řečeno, že stav. úřad v případě, kde projekt shora uvedeným předpisům a požadavkům nevyhovuje, je povinen, aby sám projekt přepracoval a plán nový vypracoval. Zákon dovoluje toliko, aby plány stavební, byť zákonným požadavkům plně nevyhovovaly, byly při komisi samé opraveny, čili jinými slovy: stanoví, že nevyhovující plány stavební nemusí být za všech okolností žadateli vráceny, aby je opravil a znovu předložil. Avšak zákon zde zřejmě předpokládá, že jde jen o takové nedostatky, které již při komisi samé dají se prostým grafickým znázorněním v předložených plánech napravit. Jestliže však, jako bylo tomu v daném případě, stav. úřad jednu ze závad shledal v tom, že projektovaná stavba má býti provedena ze dřeva, nešlo o závalu, kterou lze grafickým zakreslením v plánech napravit, nýbrž o závalu, kterou lze odstraniti jen přepracováním plánů stavebních, k němuž úřad, jak bylo již řečeno, povinen není, takže nelze nalézti žádné nezákonnosti a tím méně zkrácení práv st-lových v tom, že potřebné změny stav. plánu nebyly provedeny úřadem při řízení komis.

Č. 8568.

Policajnė veci (Slovensko): Podľa štatutu býv. župy zvolenskej o držaní a predávaní zbrane a streliva č. 45.959/1923 nepríslúcha strane právny nárok na udelenie povolenia k držaniu zbrane a na vydanie zbrojného listu.

(Nález zo dňa 26. apríla 1930 č. 6127.)

V e c: Alexandr T. v P. proti župnému úřadu vo Zvolene o vydanie zbrojného listu.

Výrok: Sťažnosť sa zamietá ako bezdôvodná.

Dôvody: Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad v ceste inštancnej sťažnosti žiadosť za vydanie zbrojného listu.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvážil nss takto:

Podľa § 2 zák. o ss je nss povolaný rozhodovať o sťažnostiach, smerujúcich proti rozhodnutiam alebo opatreniam správnych úradov, tvrdí-li kto, že nimi zasazené bolo do jeho subjektívnych práv. So zreteľom na toto zákonné ustanovenie je predpokladom úspešnej sťažnosti, aby konkrétnym rozhodnutím alebo opatrením úradu bolo porušené právo určitého subjektu, založené na platnom právnom predpise. Je tedy zkúmať, zda a pokiaľ je štát vo veci, o ktorú ide, svojimi správnyimi orgánmi viazaný vôči štátnym občanom tak, že je možno hovoriť o subjektívnom práve na určité rozhodnutie alebo určitý postup úradu.

Daný prípad nutno posudzovať podľa štatutu býv. župy zvolenskej o držaní a predávaní zbrane a streliva zo dňa 1. januára 1924 č. 45.959/1923; tento štatút bol vydaný »cielom jednotného postupu pri vydávaní zbrojných lístkov« a bol vyhlásený v župných úradných novinách župy XVIII z roku 1925 č. 1. Štatút tento stanoví v § 1, že povolenie na nosenie zbrane vydáva okresný úrad, do povahy berúc mienku príslušnej četnickej stanice a obecnej vrchnosti, a že na základe týchto dobrozdání rozhodne o písomných žiadostiach dľa svojho najlepšieho presvedčenia, tedy v odôvodnených prípadoch neviazane mienkou četnictva a dobrozdáním obecnej vrchnosti. V § 6 stanoví tento štatút, že na celom území župy XVIII potrebuje každý občan na držanie bársjakej strelnej zbrane — zásadne — zbrojný list.

V ustanovení § 1 tohoto štatutu nie sú uvedené žiadne také podmienky, za nichž by sa malo uchádzačovi dostať povolenia k držaniu zbrane, ba naopak z jasného doslovu tohoto ustanovenia plynie, že správneému úradu je vyhradené právo, rozhodovať pri udeľovaní tohoto povolenia dľa vlastného, vôči stranám neomedzeného voľného uváženia. Z toho však zrejme ide na javo, že strane na udelenie povolenia k držaniu zbrane a na vydanie zbrojného listu dľa §§ 1 a 6 cit. štatutu právny nárok neprislúcha a že odoprením tohoto povolenia nemôže byť žiadne jej subj. právo porušené.

Dľa druhého odstavcu § 1 cit. štatutu prípustné je síce proti I. stupňovému rozhodnutiu, odopierajúcemu vydanie zbrojného listu (vide § 6 štatútu) odvolanie k župnému úradu, ktorý rozhodne s konečnou platnosťou, avšak z toho vyplýva len právo uchádzača, domáhať sa toho, aby nadriadený úrad rozhodnutie podriadeného úradu prezkúmal, pričomž ovšem ani tento úrad nie je vôči strane viazaný žiadnymi podmienkami, ale i naň prechádza právo voľnej, žiadnymi podmienkami vôči strane neomedzenej úvahy.

Nemá-li tedy sťažnosť, ako bolo uvedené, podľa cit. štatutu, právneho nároku na vydanie zbrojného listu, nemohol byť dotknutý vo svojich subj. právach vo smysle § 2 zák. o ss tým, že mu žal. úrad odoprel vydať zbrojný list.